

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Jegyzők a közigazgatásról.

Pécs, 1900. október 16.

A magyarországi községi és körjegyzők országos egyesületének vasárnap Pest-vármegye közgyűlési termében tartott közgyűlésén elemi erővel tört ki az elkeseredés a fölött a tarthatatlan állapot fölött, a mely a községi és különösen a körjegyzőknek munkával való túlterheléséből származik. E kérdés körül — írja tudósítónk — soha ilyen elkeseredett hangok nem emelkedtek a pesti vármegyeház termében, mint ez alkalommal. „A munkahalmazba bele kell őrlődni”; „ezt tovább ki nem bírjuk”; „a folytonos munkaszaporítás ellen tiltakoznunk kell”; „itt nem kérni, sztrájkolni kell”: ilyen fölkiáltások hangzottak ama memorandum tárgyalása közben, amelyet a jegyzői közgyűlés a kormányhoz és a képviselőházhoz a közigazgatás egyszerűsítése tárgyában felterjeszteti határozott.

Az elnöki jelentés utalt Széll Kálmánnak a képviselőházban tett amaz ígéretére, hogy a közigazgatás általános rendezéséig is törvényhozási és adminisztratív uton teendő intézkedésekkel fogja egyszerűsíteni a közigazgatást s azóta ebben az irányban igazán csak nevetésgeesen kicsinyes intézkedések történtek, mert az egyes minisztereknek az az intézkedése, hogy a központban az egyes osztályok szóbelileg is érinthetnek s hogy az írásbeli jelentéseknél a szokásos „van szerencsém”, „hivatalos tisztelettel”-féle salangok elhagyhatók, az ugyan a jegyzők dolgán édes keveset lendített s már az a körülmény is, hogy az ilyen lapálákat a közigazgatás nevezetes egyszerűsítésének minősítik, kiáltó bizonyosságot szolgáltat arra, milyen mélyen meggyökerezett intéző köreinkben a merev bürokratizmus, a mely retteg minden gyökeresebb reformtól.

Igen helyesen fejtették ki a vita szónokai, hogy nem ilyen egyszerűsítést, hanem radikális változtatást kívánnak, mert „milliókért sem lehet többet dolgozni, sem többet a jegyző vállára rakni, mert leroskad alatta. A jegyző kapkod ide s tova, szeretne mindent elvégezni, de nincs hozzá elég fizikai ideje; idegessé válik s így nem csodálható, ha a közigazgatás rossz.” A jegyzők igenis elismerik, hogy határozottan rossz a közigazgatás, de en-

nek Svarba Tamás kijelentése szerint nem az az oka, hogy a közigazgatás nincsen államosítva, hanem az, hogy tulságosan nagy a bürokrácia.

Minden újabb törvény újabb terheket rak a jegyző vállaira a nélkül, hogy a munkaszaporulatnak megfelelő munkacsoport alkalmazásáról gondoskodás történnék. Így az új betegápolási törvény a maga kacsaringós pótdó kezelésével olyan bonyolult munkával terhelte a jegyzőket, amely semmikép sem áll arányban az államnak ebből eredő jövedelmével. Frappáns példát hozott fel erre az egyik szónok, akinek egyik községében a csupa apró krajcáros 1800 tételből álló betegápolási alap kivetése belekerült 45 frtba, mert erre külön napidíjast kellett fogadnia s az egész betegápolási pótdó összesen csak 21 frtra rugott.

Az adókezelés különben is oroszlanrészét teszi ki a jegyzők túlterhes munkájának. Annak a sokféle egyenes, közvetett és pótdónak a kivetése, elkönyvelése, behajtása foglalja le idejének java részét s mindezekhez még az is járul, hogy a jegyző az adók fejében azokat kénytelen végrehajtásokkal zaklatni, a kiktől a kenyerét kapja, ami szinte tűrhetlenné teszi a jegyző helyzetét a községekben. Ezért hangzottak többben a közgyűlésen, hogy „addig is, míg lepkéből kukaccá (a község választott emberéből állami) leszünk átváltoztatva, addig a pénzügyet vegyék le a jegyző vállairól.”

Ez a kifakadás is igazolja, hogy a jegyzőink sem rajognak már annyira az államosításért, mert a mikor a lepkéből kukac válik, ez határozott visszafejlődést jelent s az ilyen visszafejlődés kellemetlen következményeit érzi már mindenki előre, mert jól tudja, hogy az a terhes bürokratizmus, amely ólomsúlylyal nehezedik egész közigazgatásunkra, az állami szervezet kiterjesztésével csak még nagyobb tultengésbe fog esni.

Az államosítástól várni a közigazgatás egyszerűsítését, a lélekölő munkateher megkönnyébbítését, merő képtelenség. Alaposan segíteni ezen csak a kellő munkamegosztással lehetne, ezt pedig az önkormányzati hatáskör megtartásával sokkal célszerűbben lehetne keresztül vinni. A jegyző maradjon a község funkcionáriusa, lássa el a község ügyeit s ebben terjesz-

tessék ki hatásköre a kihágási bíráskodásra is, de vegyék le a vállairól az állami közigazgatás közvetítésének terhet s különösen a pénzügyi közigazgatás ezernyi baját s végeztessék ezt külön állami közegekkel.

Manapság, mikor nemcsak a hatósági hatáskörök vannak mindenütt egymástól szigorúan elhatárolva, de egyéb foglalkozási ágakban is a legmesszebb menő munkamegosztás elve érvényesül, valóságos anakronizmus az az egyetemes teheráthárítás, a mely a kormányzat összes ágai-ban a községi jegyzőt teszi meg végső végrehajtó közegnek, valóságos omnibuszt csinált belőle, a melyre minden, miniszterium rárakja a maga portékáját.

Igaz, hogy a munkafelosztás több pénzbe kerülne, de hát tetemes pénzáldozat nélkül bizony az államosítás sem segítene a közigazgatás és ebben a jegyzők baján egy makulányit sem. Hogy pedig az állam mennyiben segítene az államosítandó közigazgatási tisztviselők anyagi helyzetén, arra nézve itt van a nem nagyon biztató példa azoknak a tisztviselőknek a nyomorúságos ellátásában, a kiknek szerencsájuk van már most is a „magyar királyi” címmel büszkélkedhetni.

Nagyon helyesen fektették tehát az ország községi és körjegyzői a fősúlyt Széll Kálmánnak arra az ígéretére, melylyel a közigazgatásnak a mostani rendszer keretében való javítását és egyszerűsítését helyezte kilátásba s teljes joggal kiáltották oda neki, hogy lássuk hát már egyszer a medvét!

Rabló az irgalmasok rendházában.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. okt. 16.

Az egész városban nagy feltűnést keltett az a vakmerő rablási eset, mely tegnap délután történt az irgalmasok rendházában s melyet tegnap este megjelent lapunkban már röviden közöltünk. Mindenki csak erről beszélt még ma is és kíváncsian várták, hogy ugyan kézrekerül-e a vakmerő rabló, a ki a város közepén, a rendőrség és városháza tözsomszédságában, egy kórházzal és rendházzal szolgáló, tehát folyton járt és nem elhagyott épületben rablásra vetemedhetik s azt olyan szerencsével hajthatja végre, hogy rajta nem veszt. És mindenki a legnagyobb részvétellel volt Pataky Lucidus, irgalmasrendi házfőnök

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdívatú női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Ágyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyasszonyi kelengye. — Mődjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házában.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

és kórházi igazgató főorvos iránt, kit agg kórban ilyen merénylet ért valamiveltemedett gonosztevő részéről, ki halállal való fenyegetés és kegyetlen, durva kínzások között rabolta meg az öreg, gyenge embert.

Maga az eset, miként azt a rendőrségi vizsgálat kiderítette, a következőképp történt:

Délután négy órakor beállított egy ember, pörge kalappal a fején s égő szivarral a szájában, *Pataky Lucidus* rendelőszobájába.

Ez a szoba az irgalmasrendház emeletén, az új épület leghátulján van s az udvarra néznek ablakai. Az emeleti folyosón a jobb oldalra elágazó részen fekszik, míg a kórházi folyosó balra vonul végig. A jobb folyosón padok vannak a várakozó betegek részére s innen még öt lépcsőn kell felmenni a rendelőszobába, mely eszerint a folyosó legvégén van. A rendelőszobából még egy szoba nyílik, mely a házifőnök társalgószobája s abból nyílik a harmadik szoba, mely hálószoza s hol szekrények és egyéb butorok állnak.

Az ember, a ki 30—35 év körüli, közepetmetű, borotvált állu, fekete bajusza volt s fekete oldalszakált viselt. Mikor belépett a főorvos szobájába, *Pataky Lucidus* éppen íróasztala előtt ült. A rabló minden szó nélkül elébe állt s egy összehajtott papirost adott át neki. A főorvos szétnyitotta a papirost s abban az volt írva, hogy *tíz darab százast szó nélkül adjon, mert különben halál fia*.

— Tíz darab százast? Ennyi pénzem nekem sohase volt! szolt meglepetve a főorvos és a maga jószágos mosolyával nézett fel az előtte álló emberre.

Az azonban ekkor már előrántott zsebéből egy forgópisztolyt s rákiáltott a főorvosra:

— De majd lesz!

A főorvos erre gyorsan lenyult íróasztalához, melynek egyik oldalán ott függött szokás szerint egy töltött revolver. A revolvért elő is vette, de mielőtt az elzáró vesszőt kihuzhatta volna, a rabló rávetette magát, kicsavarta kezéből a revolvért és zsebre tette.

— Adj pénzt, mert halál fia vagy!

Kiáltott rá és jobbával még mindig rászegezve a revolverét, baljával fojtogatni kezdte, majd földre tiporta s egy kést rántott elő, hogy leszurja.

Az agg főorvos ekkor kimerülve a halálfélelemben, elővett zsebéből tíz forintot és átadta a rablónak.

— Az órád is add ide! kiáltott az rá

s mikor átadta neki a főorvos arany zsebróráját is, lancoztul, akkor így szolt hozzá:

— Most adj pénzt!

A főorvos mentegetőzni próbált, hogy neki nincs több pénze.

— *De van. Jer, majd én megmutatom!*

S ezzel nyakánál fogva behurcolta a másik szobába s onnan a harmadikba s ott egy szekrényhez lépve, rámutatott annak egyik fiókjára:

— *Itt van a pénz! Add elő!*

S míg a főorvos zsebeiből elővette a kulcsot és kinyitotta a szekrény fiókját, melyben a rendház pénzét tartotta, a rabló egy asztalon meglátott egy arany kronometer órát, melyet a főorvos pár év előtti jubileuma alkalmából kapott pécsi tisztelől.

— Ezt az órát is elviszem! szolt és zsebrerakta az órát s azután a felnyitott pénzszerényhez ugrott s belemarkolván, zsebeibe gyűrte a kivett papírpénzt.

Ekkor ismét megragadta az öreg főorvost és maga előtt a rendelőszobába tuszkolta ki, hol a földre teperte s revolverét ráfogva kiáltott:

— Meg ne moccanj, mert a halál fia vagy!

E pillanatban kopogtak a rendelőszoba ajtaján. A rabló felugrott a félig alélt főorvos melléről és egy pillanat alatt rendbeszedvén magát, kilépett az ajtón.

Az ajtó előtt egy könyöradományokat gyűjtő tót ember állt, a ki megszólította a szobából kilépő embert:

— Be lehet menni?

— Csak tessék; felelt az és lesietett a folyosón.

A tót bement a rendelőszobába, a rabló pedig egy pillanat alatt lent volt a földszinten és kiment a rendházból, mielőtt észrevették volna.

A könyöradománygyűjtő meglepetve látta a rendelőszobában a magához térni alig tudó főorvost, aki elhaló hangon sutogta:

— Rabló! . . . gyilkos! . . . segítség!

És ment maga is kifelé; a tót pedig torkaszakadtából kiabált, lefutva az emeletről:

— Rabló! Fogjátok meg!

De már késő volt. A gonosztevőnek különösen kedvezett a szerencse és sikerült elmenekülnie.

A rendőrségnek nyomban jelentették az esetet s *Vaszary Gyula* főkapitány maga sie-

tett át a rendházba a tényállás felvétele végett.

A főorvos úgy adta elő az esetet, a hogy leirtuk. A rablót 30—35 év körüli, közepetmetű, barnaruhájú, jobbmódu munkasembernek írta le, a ki fekete oldalszakált és bajuszt viselt s álla ki volt borotvált. Fején pörge fekete kalap volt, de semmi különös ismertetőjelt nem lehetett rajta látni. A könyöradománygyűjtő tót szerint szakállja nem volt a rablónak s mert a zárt folyosóban nem valami világos volt már tegnap délután 4 órakor, a tót nem is láthatta jobban a tettest s nem is tud róla bővebb felvilágosítást adni. Egy ember van még, a portás, a ki látott 3 óra tájban egy hasonló embert felmenni az emeletre, de szerinte vörös bajusza volt s a szakállja is vöröses volt.

Igy hát meglehetősen homályos a személyleírás, melynek alapján a rendőrség a nyomozást foganatosíthatja. Az sincs még határozottan megállapítva, hogy mennyi pénzt vitt el a rabló, csak azt tudta a főorvos biztosan megmondani, hogy tizenhat darab új tízforintos is volt a szekrényben s ezt is elrabolta a tettes, a ki legalább ötszáz forint körüli bankót gyűrt zsebre nagysietve. Azonkívül a két aranyórát és a főorvostól elvett revolvert is magával vitte.

Vaszary Gyula főkapitány intézkedésére egész rendőrségünk mozgósított, hogy a rablót kézrekerítsék. *Sárány Ármán* rendőrkapitány nyomban lesietett a vasuti állomásra, de a négyórás vonat már elment s az ottani ügyeletes rendőr szerint a rablóhoz hasonló kinézésű ember is ült fel az állomáson a vonatra. Nyomban sürgönyöztek hát mindenfelé a vasuti állomásokra is, valamint az összes csendőrsőkhöz, hogy a tettest letartóztassák. És a rendőrök egész éjjel folytatták a nyomozást; le is tartóztattak összesen nyolc gyanús egyént, de mindegyikük igazolta magát s így szabadon is bocsájtattak s a rabló elfogatásáról ma egész nap nem érkezett semmi hír.

A vakmerő rabló bizonyára olyan ember volt, a ki a rendházat és a főorvos szobáit ismeri. Tervét előre, jól megtanulva eszelte ki s erre mutat már az is, hogy délelőtt is járt egy olyanformájú egyén, mint ő, a főorvosnál s mint beteg, megvizsgáltatta magát. Lehet, hogy valami régebben elbocsájtott kórházi apóla a tettes, a kit bizonyára végszükség vitt a hallatlan vakmerőségrei ta-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mayer úr.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: *Horkai Elemér*.

Mayer ur begombolta rozszabásu „*Ferenc József*” kabátjának legutolsó gombját is, helyreigazította félrecsuszott, fehér nyakkendőjét s még egyszer végigesavarva ujjai között bizonytalan színű, ritka bajuszt, a tükörbe pillantott s meglepéssel konstata: —

— Készen vagyok, mehetek!

Azt mondják a cinikus emberek, hogy egy idő óta, valahányszor csak egy ilyen obligáltá vált „*Mayer ur*” begombolja fekete kabátját, mindig történik valami, mert ha tán Mayer urak nem lennének a világon, nem is történnék olyasmi, mi megírásra méltó.

Hát lehet valami a dologban, de erről én nem tehetek, mert az én hősiemet a már általánossá vált fekete szalonkabátban, igazán Mayer urnak hívták.

Lehet azonban, hogy minden piszkoskőrmű, aktaporszagu és téntás manchetájú beamtert Mayer urnak hívnak, lehet, hogy van valami itt a „név fatalizmusából”, melyről a megfigyelők már régóta konstata: hogy miként a leányoknál a pajzán llonából sohasem lesz szelidlelkű Ida, akként még sohasem váltak hadverő hőskökké a Barnabások sem.

Nos hát Mayer Barnabás ur az én Mayerom is ilyen téntás manchettájú beamter ember volt, kinek szinte már a vérebe ment át az a sok mérges anilyntinta, melylyel évek óta betűket szorított a rubrikák közé.

Mayer Barnabás azonban toalettjét befejezve nem indult még kitűzött célja felé, hanem a sajátos kényszerleganciával be rendezett szoba egyik foszlásnak indult ripsz-fotelljében foglalva helyet, bambán tekintett arra a tükör fölé akasztott papir-ballerinára, mely oly ledéren emelte táncra a lábát, hogy Mayer ur szinte elpirulva sütötte le a szemét, aztán mintegy láthatlan szellemmel veszekedve, mérgesen felkiáltott:

— Hallatlan becstelenség!

No ne méltóztassanak azt hinni, hogy ez a kifakadás talán azt a szegény ballerínát illette. Oh nem! Hiszen még a legjamborabb beamter sem olyan szende, hogy az égnek meredő papir-lábtól erkölcsösségi rohamokat kapjon.

Azt a „hallatlan becstelenség”-et Katica asszony követte el, Mayer ur bájos neje, ki megtette azt a furcsa dolgot, hogy szó nélkül otthagya az urat, megszökött tőle, de nem ám valami regényes módon, hanem egyszerűen csak a férjétől hurcolkodott el, hogy szabadban folytathassa életét a szeretőjével. — Mayer ur mélyen felsóhajtott s elgondolkozva simította végig kezével a kopaszodás elpalástolása végett rövidre nyírt haját, aztán ismét végigtekintett fekete szalonkabátján.

Istenem! Ilyen, azaz még ennél is különb

parádében, frakkban, esküdött örök hűséget a feleségének. Milyen boldogan bujt bele akkor a frakkjába, pardon! a fogalmazó uréba, melyet úgy kért kölcsön. Hiszen tehette. Üres óráiban ő is tett szivességeket a fogalmazó urnak. Akcideniás munkát végzett helyette. Nos hát oly boldogan bujt bele öt év előtt abba a kölcsönkért frakkba, a mily sötét gondolatokkal telve huzta fel most a szalonkabátját (mely az ő kizárólagos tulajdona), s valamennyi sötét gondolata között az volt tán mégis a legsötétebb, hogy voltaképen hogyan is keveredett ő bele az elhagyott férj szerepébe!

Szerette a feleségét, az is őt, legalább mutatta. Mesalianceot sem kötött — jobban mondva nem házasodott rangján fölül, mert bár ő csak szerény hivatalnok ember volt, a feleségét sem ringatták hétagu koronával díszített bölcseben, hanem az apósa, mint aféle krájlér, subickot, ostornyelet, petroleumot, heringet és szivart árult, mely munkájában bizony gyakran segítségére volt a szép Katica.

Az ám! Csakhogy azt Mayer ur aligha tudta, hogy az ilyen krájlérás lányok gyakran igen furcsa meglepetésekkel szolgálhatnak az embernek, mert míg lekötölező mosolylyal nyújtják a vevő felé egyik kezükkel a rövid szivart, addig a másik kezükbe valami Paul de Cock, Zola, Boccacio, vagy Daudet féle regényt szorongatnak s az elolvasott sok betűt úgy beletéskeli magát a fiatal lányok szívébe, hogy az ilyen Mayer Barnabások aztán alig tudnak elmenni a feleségük eszén.

nuskodó rablás elkövetésére. Tudnia kellett, hogy a főorvos szobája hogyan el van szigetelve s nem is ment gyilkos szándékkal, inkább csak megfélemlítésül használta a revolvert s ovakodott is löni, mert hiszen kést is vett elő s leszurással fenyegette a főorvost. Hanem, ha észrevették volna, akkor bizonyára használta volna a revolvert, hogy megmeneküljön az elfogatás elől.

A rabló délután három óra után ment be a kórházba, hol leült a főorvos szobája előtti folyosón várakozó betegek közé. És kivárta, míg mind eltávoztak s így egyedül maradván, elérkezett számára az alkalmas idő, hogy vakmerő tervét végrehajtsa. És hogy végrehajthatta, abban bizonyára az a sajnos körülmény is okujátszik, hogy a főorvos elszigetelt szobáját még csak egy csengő sem köti össze a többi szobákkal. S így segítséget épen nem kaphatott az agg főorvos, ki nyolcvan éves kora gyengeségével teljesen ki volt szolgáltatva a rablónak.

Ez a részletes leírása ennek a vakmerő rablásnak, mely — úgy látszik — ismét szaporította egy esettel a rejtélyes bűntények szenzációs krónikáját.

Hírek.

Pécs, 1900. október 16.

Jó éjt!

— Modern házi jelenet. —

A feleség: Nem szép, de annál intelligensebb külsejű asszony, olvasásba mélyedt.

A férj: Kezében az estilap, lopva nejére tekintget, látszólag unatkozik.

*

A férj (hosszu szünet után): Ennyi betűs még sincs semmi az egész lapban!

A feleség (fel sem tekintve a könyvből): A mi önt érdekelné.

A férj: Tehát bennem a hiba ismét.

A feleség: Szóval sem akartam sérteni érzékenységet.

A férj: Ime nézze, az első oldal csupa politika, ez nem kenyerem, aztán tanügy, irodalom, művészet . . . ennyi.

A feleség: Szabad kérnem a lapot? (utána nyul)

A férj (megragadja neje kezét és hosszú csókot nyom rá):

Mayer ur is azt hitte, hogy őt szereti a felesége, és boldog volt, mert olyan molett, formás szőke asszonyt, a kinek oly huncutul csillogjon a szeme, mint a Mayernéé, keresve kellett keresni, míg párjára akadt az ember.

Négy évig nem is volt közöttük semmi baj. Folyton együtt voltak (kivéve persze a hivatalos órákat), minden elsején, no meg mikor egy kis mellékjövedelem akadt, együtt mentek a vendéglőbe s együtt ültek a sétatér lombos fái alatt.

Szegény Mayer ur e gondolatnál szinte sirva fakadt. Oly szépek voltak azok a sétatérien töltött holdvilágos esték, ott a susogó lombu gesztenyefák alatt, oly poétikusak . . . Mayer ur szeretettel szorongatta a felesége kezét, mikor nem járt arra senki, egy lehetben meg is csókolta az asszony nyakát, ki elmosolyodott férje kedveskedésén, aztán tovább hámuta a holdsugar hideg, merev fényét.

Egy szép napon aztán valahonnan egy fess huszártiszt került melléjük a sétatérre, a

A feleség: A lapot kértem. Ugyan hagyjon fel a tréfával.

A férj: Tréfa? Csak ennyibe veszi gyöngedségemet? Nem felel? Ugyan tegye le azt az unalmas lapot és hallgasson ide: komoly beszédem volna önnek.

A feleség: Rendelkezésére állok, hallgatom.

A férj: Ne oly hidegen, ne oly kurtán, hisz minden szavából kiérzik sértett önérzete . . .

A feleség: Talán nincs okom reá?

A férj: Elismerem, megsértettem, utolsó alkalommal a kíméletlenségig őszinte voltam, ide s tova egy hónapja már . . .

A feleség: Nem emlékszem . . .

A férj: Nem akar emlékezni, bár igazán kitörölte volna emlékéből; nem volna így fagyos, rideg velem szemben. Sőt többitől félek: ön azóta megvet engem.

A feleség: Nem vetem meg . . .

A férj: Csak sajnál. Pedig bigyje meg az egész csupán jóindulatból történt ön iránt.

A feleség: Ön jóindulatot is táplál irántam, lássa ez szép.

A férj: Érzem a maró guny szavaiból, szeretettel akartam mondani. Szerelmemről hiába beszélnek, hisz ön, az okos higgadt asszony úgy is tudja, hogy e lázas emésztő érzélem a házasság előrehaladó éveiben átalakul nyugodtabb, csendesebb . . .

A feleség: Jóindulatra.

A férj: Szeretetre.

A feleség: Amely az előrehaladó évek során közönyösséggé fejlődik. Mi már itt tartunk barátom.

A férj: Részemről nem; én szeretem önt, ha nem is ifjúi tüzzel, de az érett kor melegével. A kegyed közönyössége csak erőltetett, mert tévedésen alapszik. Ezt el kell oszlatnom, megvezeklek a sértésért, de lássa ön is közeledhetnék egy lépéssel, hogy könnyebb legyen a kibontakozás.

A feleség: Nos lássuk a módját.

A férj: Én akkoriba egy óriási baklövést követtem el . . .

A feleség: Baklövés, ez nyilván sport kifejezés?

A férj: Ismét rosszul fejeztem ki magamat, tényleg e kifejezés nem illik tárgyalásunk komolyságához. Tehát mondjuk így: én szomorú tévedés áldozata vagyok. De hát e tévedés a mai kor fiatalságának hiányos nevel-

tetéséből ered. A fiatal embert tobzódni hagyják, hadd teljék kedve az élet örömeiben, így aztán, egy szellemes író mondása szerint, kelősen megfonnyad a házasságra. Ily korban a nőkről oly fogalmat alkot magának, a mely ha nem is nélkülöz bizonyos ideális zománcot, de nincs is hiájával, sőt telítve van érzékiséggel. A házasság most már oldalához köt egy lényt, akiről igen jól tudja, hogy természet adta jogainál fogva igényelhet részt abból, amivel ő maga már bőven élt. A jellemes férfi felveti maga előtt a kérdést, lehetek-e még mindene hitvesemnek? A válasz akkoriban kedvező volt, amit önmagának adott. De multak házasságunk napjai, hónapjai és bennem a kétség kezdett elharapódzni, elégedett-e ön a házasságunkban, megfelel-e életünk még annak a képnek, amelyet képzelete festett jövőjéről. Mihamarább arra a meggyőződésre jutottam, hogy ön nem lehet elégedett, ahogy én sem lennék az ön helyén. Ön, édes Ella, soha sem panaszkodott, de ezt finom érzékének tulajdonítottam. Tudtam én, hogy bennem a hiba, azt is, hogy mi az oka, csak-hogy velem született gyarlóságom önt is okolta ezért. Elhittem magammal, hogy az ön egyénisége nem elég vonzó, nem elég csábos reám nézve, a megszokás folytán elenyészett a varázserő, amely lábaihoz hajlt. Elég botor voltam mindezt önnek megmondani és egyuttal kértem . . .

A feleség: Legyek a szeretője a házasság életben.

A férj: Nem ezt mondtam, csak annyit kértem: igyekezzék reám hatni a kacérság ama megengedett eszközeivel, amelyekből egész készletük van önöknek. Néha megteszi ezt egy kiszámíthatatlan szeszélyűk, máskor egy bizarr ötletük, elegendő az izlés keresettség külső megjelenésükben, egy új hajviselet, mit tudom én, ez a nők dolga.

A feleség: Nem vállalkoztam ily szerepre.

A férj: Sőt e pillanattól mereven visszautasította minden közeledésem, játsza a sértettet és közönyöst.

A feleség: Mintha tán okom sem volna reá?

A férj: E vallomásom után nincs is.

A feleség: Gondolja? Hát ne sértsen az, ha férjem szájából hallok, mily megalázó fogalmat alkotott magának a nőkről s ezt saját nejeire is alkalmazza?

A férj: Még egyszer kérdem, megbocsát-e?

A feleség: Vegye úgy ha tetszik.

az ember, a kivel egy huszártiszt csak azért, mert fényes zsinoru atillája és kardja van, — olyan könnyen elbánhatson.

Boszut követel, véres boszut! Igaz, hogy egy álmatlan éjszakába került Mayer urnak, míg annyi hősiességet tudott magába verni, hogy erre az elszánt lépésre határozza el magát, de megtette.

Elment a felesége csábítójának a lakására, hogy személyesen vonja felelősségre ezt a léha urat, de a főhadnagy ur azt üzenté ki az inasával, hogy elégtételt ad Mayer urnak, ha tetszik ágyuval is, de személyesen nincs mit beszélni vele. Küldjön segédek.

S Mayer Barnás ur segédekét küldött; a fogalmazó urat, kinek frakkjában az oltár elé lépett s az iktatót, ki bár nem volt magas állásu ur, de egy tönkrement dzsentri kinek a kis ujjában voltak az összes párbajszabályok.

Nem telt bele egy óra s a fogalmazó ur meglehetősen jelentette a feleségnek, hogy

Őszi és téli női kabátok, gallérok, gyermek-felöltők,

ruhakelmék, selymek, flanellek, pargetek,

vásznak, siffonok, paplanok, szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

legolcsóbban szerezhetők be **KIS ZSIGMOND-nál Pécsen, Széchenyi-tér,**

Pécsi Takarékpénztár palotájában.

A férj: Akkor pecsételjük meg egy csókkal.

A feleség: Nem soha —!

A férj: És ha jogaimra hivatkozom!

A feleség: Nem nyernék kielégítést.

A férj: És ha boszut állok az elutasításért és masutt keresek kielégítést. Azonnal még ma!

A feleség: Jó mulatást, jó éjt!

Smart.

Napirend 1900. október 17-én.

Naptár: Szerda, okt. 17. — Róm. kath.: Hedvig — Prot.: Hedvig. — Görög kel.: (okt. 4.) Hierot. — Zsidó: Tischri 24. — Nap kél 6 óra 24 perckor; nyugszik 5 óra 7 perckor. — Hold kél éjféltkor; nyugszik délután 2 óra 1 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett hűvös idő és helyenkint csapadék várható.

Színház: »Eleven ördög« operett.

— (A Nemzeti Szalon Pécsett.)

A Nemzeti Szalon választmánya tegnapi ülésén állapították meg a Szalon téli programját. E szerint december hó közepén a Szalon Pécsett rendez műtárlati kiállítást, az itteni karácsonyi iparkiallással kapcsolatban.

— (A »Pécsi Athletikai Club«)

folyó hó 21-én délután 3 órakor tartja a club helyiségében (tornacsarnok) évi rendes közgyűlését. Targysorozat: 1. Évi jelentés. 2. Zárszámadás megvizsgálására 3 tagu bizottság kiküldése. 3. Pénztárnoknak a felmentvény megadása. 4. Jövő évi költségvetés megállapítása. 5. Régi tisztikar leköszönése. 6. Új tisztikar megválasztása. 7. Be nem hajtható követelések leírása. 8. Indítványok. Este 8 órakor a »Hajó« szálloda éttermében társas összejövetel lesz.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 16 án reggel 6 órakor a tetryei viztartóban 845 köbm. az ellentartóban 525 köbm. víz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 970 köbméternek találtatott.

— **(Pályázat.)** Az »Alsó Karasica völgyi vízlecsapoló társulat« darázsai szivattyutelepénél, folyó évi december hó elsejétől kezdve, egy a gépkezelésre feljogosított futói állásra pályázatot hirdetett a társulat. Ez állásra ki-nevezett egyuttal a Karasica szivó csatorná-jának alsó szakaszán, a csatornaöri teendőket

»lovassági kardra, bandage nélkül, végkimerülésig« állapodtak meg s most Mayer ur teljes díszben várta, hogy segédjei érte jöjjenek.

— No de ilyet! — mondta magában Mayer ur — elcsábítani egy más ember feleségét! Hát van ezeknek az embereknek lel-kük? Hát nem tanulnak ezek a tiszt urak vallástant a kadétiskolában? No de mindegy! Megmutatom én annak a tiszt urnak, hogy a szegény civil ember se kutya ám! Keresztül megyek a lelken! Keresztül én!

Szinte égett már a harci vágytól Mayer ur, midőn a taliórája tizenegyet ütött.

Ebéd után egy órára volt kitűzve a párbaj ideje.

Mayer ur minden óratűtésre ijedtebben figyelt fel s valami védekező, fonák mozdulattal szorította kezét a gyomrára.

— Hm! — fűzte tovább gondolatait — nem leszek gyáva. Csak nem hagyom még ráadásul ki is nevetni magam? Elcsábítja a feleségemet, tönkre teszi a becsületemet aztán még én tárgisak? Hát nem tudott bocsánatot kérni az az ember? Hiszen annyit tán megérdemeltem volna. Nem tette? Pedig lehet, hogy meg is bocsájtottam volna neki. De most? Most hadd lássa! Megölöm és ezzel vége!

... Igen ám, de ha ő ölne meg! Ezek a tiszt urak veszedelmesen jól kezelik a kardot. Nem elég, hogy meggyalázott, most eset-

is köteles lesz ellátni. Az állás ötszáz korona évi fizetés és száz korona lakbérilletményével van javadalmazva. Pályázati kérvények folyó évi november hó végéig, a társulat igazgatójához, Baranyavárra nyújtandók be.

— (Petrezselyem utcai idill.)

Hogy a petrezselyem utca megnyitása mennyire kívánatos, mutatja az is, hogy a hat-száz méteres utcára jelenleg csak nagyrítkán téved őrjárat s ott az éjszakai s nappali botrányok, csendzavarások illetéknép napirenden vannak. Két panaszos levelet is kaptunk egy-szerre erre vonatkozólag. Az egyik arról szól, hogy fényes nappal egy kőműves meg a felesége egymást véresre verték s rendőr nem volt sehol. A másik pedig azt panaszolta, hogy éjjelenként olyan ordítózás és botrány van az utcán, hogy felferik a részeg emberek az egész utca csöndjét s a lakók ijedten ugrálnak fel ágyaikkól az óriási zivaj hallatára. Ha az utca a püspöktemplom irányában megnyitattatnék, ezzel a petrezselyem utcára is éjjelen-kint feljárhatna az őrjárat s nem lenne az az utca teljesen elzárva a központtól s kitéve éj-jel ugy, mint nappal garázda emberek botrányainak.

— **(Védhimlőoltások.)** Az első ol-tási kerületben betelejeztetvén a himlőoltás — mintegy 200 gyermek lett újraoltva — teg-nap Ludvig Ferenc dr. tisztiorvos a máso-dik kerületben kezdte meg az oltást. Tegnap az apaca-iskolában 165 gyermeket oltott be s ha az új oltóanyag megérkezik, sorra kerül-nek a polgári leány- és fiúiskola, a kereske-delmi iskola, a felsővármház-utcai és ágoston-téri elemi iskolák és a liceumi elemi iskola s a tanítóképzőintézet.

— **(Katonai sorshuzás.)** A jövő-évi katonai ujoncozásra vonatkozó miniszteri rendeletet, — melyet a napokban ismertet-tünk — ma tette közzé a város katonügyi osztálya. A hirdetményben jövőévi február 24-dikére van kitűzve az első korosztály-beli hadkötelesek számára a sorshuzás, melyet a városházán tartanak meg a jelzett napon.

— **(Kereskedőifjak estélye.)** Mint értesülünk, a kereskedőifjuság nagyobb sza-basu hangversenynyel egybekötött táncestély rendezésén fáradozik. Az agilis rendezőség minden lehetőt elkövet, hogy az est minél fényesebb s az eddigieket felülmuló legyen. Maga a program valóságos művészi eseménye lesz városunknak, melybe a fővárosi művész-

leg le is vágja az orromat, vagy be veri a koponyámat?

Ijedten kapott a fejéhez. Az óra tizen-kettőt ütött. Mayer Barnabás ur, minden ütés után helyeslőleg bólintott, aztán valami furcsa mosollyal elmosolyodott.

— Üsd, csak üsd! Van még egy órai időm! Óvatosan, félve körütekintett, aztán lassan kisompolygott a szobából, melynek aj-taját hirtelen becsukta.

Mikor egy órakor a fogalmazó ur és a dzscentri iktató kocsija megállt, Mayer Barnabás házmestere, mély hajlongások között jelentette ki, hogy Mayer ur a déli vonattal elutazott, hogy hova ment s mikor jön haza, azt nem tudoi.

A fogalmazó ur, mintha csak Mayer Barnabás állna előtte, egy megsimmisítő tekintettel mérte végig a házmestert, a dzscentri iktató pedig ráfordult:

— Gyáva!

No lám mégis csak igazuk van a cinikus embereknek, hogy valahányszor Mayer ur be-gombolja a fekete kabátját, mindig történni kell valaminek. Hát ki tehet arról, hogy ennek a névnek megvan már a maga fatalizmusa, ki tehet róla, hogy Mayer ur a tintás man-chettájú, piszkos körmű, aktaporszagú beam-terek típusává nőtte ki magát!

világ nevesebb alakjait is bevonják. E szerint méltán számíthatnak kereskedő ifjaink a sikerre, mely kívánatos is, minthogy jótékony cél ér-dekében: a betegsegélyző pénztár kórházalapja javára rezdezik az estélyt.

— **(Pécsi győztes.)** A magyar ath-letikai klub vasárnap nemzetközi viadalt ren-dezett Budapesten. A viadal egyik pontját 220 yardos síkfutás képezte, melynek tiszteletdíját József főherceg adományozta. Negy előfutam után a döntő küzdelemben első lett Lauber Dezső, a ki 24 másodperc alatt tette meg a tért.

— **(Vasúti balesetek.)** A kormány-nak most kiadott jelentése és statisztikai év-könyve szerint a múlt évben a magyarországi vasutakon baleset következtében az utasok közül 11 meghalt, 60 pedig sérülést szenved-tett. A vasúti alkalmazottakat ért balesetek már nagyobb számot adnak. Az alkalmazot-tak közül meghalt 76, megsebesült 148. Azok közül, a kik sem utasok, sem vasúti alkal-mazottak nem voltak, szintén többet elpusztítottak a vonatok. Ilyen idegen személy 86 halt meg, 84 pedig többé-kevésbé súlyos sé-rülést szenvedett.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Mo-lác Antal péksegéd, a ki Dombóvárótt Dobó műhelyében volt alkalmazva, a napokban kén-savval akart véget vetni életének. Molác meg-ismertkedett egy leánnyal, megszerette és egyébről sem beszéltek, ha esténként össze-jöttek, mint boldog házasságról és szép jövő-ről. A leánynak volt is egy kis pénze és ugy gondolták, hogy azon majd valahol műhelyt nyitnak. Nemrégiben Mányok községben kinál-kozott az alkalom egy pékműhely átvételére. A legény átment Mányokra és csekély meg-takarított pénzéből foglalót adott az üzlet megvételére. Boldogan jött Dombóvárra és gazdájának kijelentve önállósítási szándékát, felmondta a további szolgálatot. De mire az üzlet átvételére került volna a sor, a leány nem tudni mi okból, nem akarta előadni a pénzét. Így minden reménység kárba veszett. Molác e fölötti bánatában öngyilkossági szán-dékből kén-savat ivott, de már az első korty-nál megbánta tettét és hamar kiköpte a maró folyadékot. Száját, nyelvét kissé összeégette, de más baja nem történt.

— **(Tűzek.)** Gróf Apponyi Sándornak a rácegresi határban levő birtokán nagy tűz volt a minap. Egy lakóház gyuladt ki eddig még ismeretlen okból s erről a tűz átcsapott több gazdasági épületre s azokat is elpusztít-ván, majdnem hétezer korona kárt okozott. Némedi községben szintén tűz volt a minap. Özv. Ács Sándorné udvarán egy kazal szalma égett le, még pedig a tulajdonos fiának gon-datlansága folytán, a ki égő gyufát dobott el a kazal mellett. Végül Pingert György, felső-nánai lakosnak is leégett egy szalmakazalja a napokban. Hogy ez a tűz miből keletkezett, még nem tudják.

— **(Megvert asszony.)** Pincehelyen véres boszut állt Pasko Mari, ottani lakosnón két haragosa. Az asszonyra már régebben ha-ragudott Horváth József és a fia, Lajos s most meglesték egy este az utcán s botokkal rátámadván, véresre verték. A megvert asz-szony feljelentette a verekedőket a bíróságnál s most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Halálos elgázolás.)** A döbrő-közi állomás közelében levő őrház mellett, mint tudósítónk írja, a Budapestről érkező délelőtti gyorsvonat elgázolta Takács János váltóőr másfél éves gyermekét. A szülők a vá-sáron voltak és a kis gyermek egy tízéves leány őrizetére volt bízva. A szerencsétlenség pillanatában a pályatesten játszottak. A leány még idejekorán észrevette a robogó vonatot és menekülhetett a halál torkából, de az ott maradt síró apróságot szétroncsolta a vonat.

— **(Késelő legény.)** Takács Béla, pincehelyi legényt besorozták katonának. Mielőtt azonban berukkolt volna a 44 ik gyalogezredhez, véres bosszút állt egy leányon, a ki nem fogadta el szerelmi ajánlatait. Kelemen Katalinnak hívják a leányt, a kit Takács az utcán megtámadott és zsebkésével mellbe szurt. A súlyosan sérült leány feljelenítésére a késelő legény ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Kilián a porban.)** Schubert Kilián sokat talált tegnap este inni a geberdusz-ból. A geberdusz leverte hát a lábáról és Kilián a Jókai-tér porában aludta az igazak álmát. De csak kevés ideig, mert jöttek a rendnek éber őrei és Kiliánt hordágyra téve, bevitték a kórházba, hol most kialudhatja a geberduszt a fejéből.

— **(Elfogott csavargók.)** A tegnapi nap folyamán nyolc hely és munkanélküli csavargót tartóztatott le rendőrségünk. A letartóztatott csavargókat egyelőre a torony alatt tartják, míg illetőségi helyüket kipuhatolják s akkor haza fogják őket toloncolni.

— **(A kaposvári-utca rendezése.)** Sok szó esett már erről, a mióta szorgoskezü munkások nekiálltak a kaposvári utca rendezésének s amióta nem csekély fáradsággal, nekiizadt lovak szállítását el szekereken a lejt-mérezésnél szükségtelemné vált földet. Napok óta már a munkások egy része a szeminarumba vezető vízvezetési csövek lejobb helyezésével van elfoglalva, míg másik része a házknak még mindig szükséges aláépítését végzi. Holnap kezdik meg nagyobb munkaerővel annak a dombnak lehordását, mely a Papnövelde, Petrezselyem, Kaposvári és Kálvária-utca torkolatánál emelkedik, hol az a nagy s most elhordott kőkereszt állott. Ha ez a terméskő és keményföldből álló domb le lesz bontva, úgy az utca rendezését végző munká-

sok elmondhatják, hogy munkájuk legnagyobb és legnehezebb részét végezték el, mert ez a domb nemcsak legnagyobb akadálya volt a lejt-mérezésnek, hanem eltüntével rendezettebbé válik a Kálvária utca torkolata is.

— **(Véres verekedés.)** Tamási köz-ség egyik korcsmájában véres verekedés volt a minap. A verekedés áldozata Horgas Pál, ottani lakos, a kit négy tamási legény véresre vert a korcsmában úgy, hogy most élet-halál között van. A verekedő legényeket elfogták.

— **(Megkövezett ember.)** Scholl Henrik, tolnai lakoson vakmerő módon állt boszút két suhanc a napokban. Megleste Schollt és kövekkel valószínűságot záport zúdítottak rá. A megtámadott ember futva menekült előlük, mégis bevették a fejét s arcát is több helyen véresre ütötték. Scholl most ott-hon nyomja az ágyat súlyos sebeivel, míg a tetteseket a bíróság fogja kérdőre vonni.

— **(Apró tolvajok.)** Bár ilyenkor, midőn a Pataky Lucidus rendőrnök megrablásához hasonló ügyletekkel foglalkozó alakok adnak a rendőrségnek dolgot, tán nem is kéne az ilyen csekélysegekről szólnunk, de hát a közbiztonság érdekében, mely nálunk elég rossz lábon áll, szóvá tesszük azoknak az apró tolvajoknak a dolgát is, kik most ugyan csak kicsinyben, de elég szép reményekre jogosítva üzik a lopás dicső mesterségét. Ökölnyi apró gyerekek ezek, kik még nem termettek nagyobb dolgokra, mégis kellemetlenek, különösen a piaci kofákra nézve, kiknek való-sággal ellenségei ezek a nebulók. Kell ezeknek minden: zöldség, tojás, gyümölcs s most különösen a szőlő. Az ellopott érték csekély-

sége miatt csak igen kevés ilyen lopást jelen-tenek fel a rendőrségnél, de azért jó lesz ezekről a kis betyárokról tudomást venni addig, míg merészebb dolgokra nem vetemednek.

— **(Őszi ritkaság.)** Ha benne vol-nánk még az uborkaszezonban, midőn az Adria csak úgy tömegesen szállítja partra az ember-evő cápákat, ezt a híreskét is kellő értékére szállítva le, szépen, óvatosan letennénk a kéklő tenger partjának homokjára — oda — a cá-pák mellé. De mert nagyon is őszre jár az idő, kénytelenek vagyunk elhinni azt a hírt, melyről beannunket Kis Budmérrel értesítenek, hol nemcsak az akácfa nyílik másodszor, ha-nem másodvirágzásban állanak a gyümölcsfák is. Nos hát, ez a hír nem dönti romba az európai egyensúlyt, s így hát bátran közzé merjük tenni. Ha a derék kis budmérieknek kedvük telik a másodszor virágzó gyümölcs-fákban, mi ugyan nem rontjuk el az örö-müket.

— **(Becsületes megtaláló.)** Ma-holnap már ez a cím általános és a közér-kölcsiség szempontjából — szerencsére — közkedvelt fogalom, megtisztelő titulussá válik, melynek eléréseért szinte törik magu-kat az emberek, mint akár a sah, nap és orosz-lán-rendjeért. A napokban ismét szapo-rodott egygyel a »becsületes megtaláló« száma. Akként történt ugyanis a dolog, hogy Herés József m. öröghi béreslegény beállított a na-pokban a községi előjárósághoz s átadott egy husz koronával terhelt pénztárcát azzal, hogy ő azt találta. Az előjáróság megtette a szük-séges intézkedéseket a pénztárca jogos tulaj-donosának kilükkészése iránt, mi nemsokára sikerült is, amennyiben a tárca tulajdonosa Herés József gazdája, Freuber József szemé-lyében jelentkezett. Azonban elmondta, nem csekély bámulatot keltve, hogy a »talált«

V. FEJEZET.

A Mayer-család boldogságát mi sem zavarta többé meg. Mayer senior szép feleségével folyton utazgatott, mignem egy váratlan esemény az otthonmaradásra nem kárhóztatta őket; a negyvenéves bárónőnek, illetve Mayer-nénak egy gyönyörű cukros babája született, kit a keresztségben Lászlóra kereszteltek. Jani feleségének a fiát pedig Jani határozott kívánságára Dénesre keresztelték.

— Oh, csak még most látom, mily gyengéd, mily utolérhetlen jellemes ember vagy édes Janim... rebegte akkor a gyenge, halvány gyermekágyas asszonyka.

Mondom, a boldogság ez ideális fészkeben csak egyszer történt egy szomorú és nagyon megindító ese-mény és az a boldogtalan László halála volt. A leghire-sebb orvosok, szanatóriumok nem segíthettek rajta, ki teljes némaságban élt még három évig, mint egy élőhalott.

Körtés Sándoréknak bent a székvárosban nagyon jól megy dolguk; igaz, hogy már három gyermekük van, de Katica örül ennek a szaporulatnak; mivel ügyes mun-kájával, ahogy megjósolta, többet keres, mint levélhordó férje, ki most már pénzeslevelek kihordásával van meg-bizva. Egy kicsit iszik, néha be-beissza a borraivalókat; de aztán a szép Katica ilyenkor néhány napig rá sem

kerekedése még megfoszthatná őket e földbirtoktól, addig kérte Jenőt, míg az a társaságnak a birtokot eladta. Mélyen megilletődve szemlélték a temérdek aranyat, mely-lyel a vételért lefizették.

— S most drágám azonnal, érted Jenő édes, azon-nal a most induló postahajóval indulunk. Személyzetünk utánunk jöhet a podgyászszal, mi semmit sem viszünk magunkkal, mint a pénzt, az pedig e kis kézi bőröndben elfér. Ha a mélyen tisztelt janeiroi tolvajvilág neszt veszi, hogy nálunk két millió fekszik aranyban, életünk egy percre sem biztos többé.

Jenő holthálvány lett; régi emlék idéződött fel el-méjében.

— De ki viszi a bőröndöt? — folytató Leona. Nos igen, szállodánk portásával elküldetem a hajóra, mi meg sétálva megyünk az állomás felé; az utolsó pillanatban lépünk a földélzetre és megyünk, ahová az a hajó visz bennünket.

Igy történt azután, hogy az ujszülött kis báró sem Amerikában, sem Ausztráliában, hanem Németalföldön, Amszterdamban született meg, mely eseményről s utazá-suk előzményeiről mindig kimerítő levelet irt Leona haza férje övéihez.

Jenő bizonyos mélabús állapotba merült, melyből nagy ritkán kis fia csacsogása rázta fel. Tudta Leona ez állapot eredetét, de hisz nem volt módjában azt orvo-solhatni.

Hat küzdelmes év után végre felragyogtak Jenő báró szemei s midőn amszterdami barátaitól elbucszva

pénztárcát nem vesztette el, hanem azt távol-
létében valaki szekrényéből ellopta. Hogy meny-
nyiben van része ebben az elszerzésben a
béreslegénynek, vagy hogy Herés József iga-
zán csak becsületes megtaláló-e, azt a meg-
indított vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— (Eljegyzés.) Klein Emil Regölyből
eljegyezte Sohr József leányát, Sohr Mariskát,
Somogy-Szillban.

— (Eltűnt öreg ember.) Kovács
Ádám, 81 éves öreg ember leányánál, Horváth
Józsefné jegenyés-pusztai lakosnál volt láto-
gatóban s tőle azzal a kijelentéssel távozott,
hogy elemésztte magát. El is idült Kápolna-
puszta felé s azóta többé sehol sem találják.
Valószínű, hogy csakugyan öngyilkosságot kö-
vetett el, mert a kis kanális partján megta-
lálták a kalapját. Hozzá tartozói kérelmére most
a paksi főszolgabíró körözteti.

— (Pénzügyőrök párbaja.) Előre
bocsájtjuk, hogy nem a lovagiasság szabályai
szerint lefolyt párbajról van szó. Mert a pár-
bajt, a melyről irunk, nem előzte meg a szo-
kásos kihívás, sem párbajsegédek nem mű-
ködtek közre. Ugy esett meg a dolog, hogy
Molnár István és Csernyánszky József pénz-
ügyiőr vigyázók a nagynyáradi megállóhelyen
a Pécsről Mohácsra közlekedő déli vonatot
várták. Ugy látszik, hogy nagyon unatkoztak,
mert a váróterem ajtajából hét lövést tettek
a szabadon álló lámpaoszlopba és a távirda-
póznába. Majd pedig betértek a váróterembe,
a hol szolgálati kardjukkal egymásnak mentek
és valóságos párbajt vívtak; vér is folyt, sőt
megrongálták a váróterem berendezését s le-
verték a függő lámpát. E tettükért a pénz-
ügyiőr biztos fegyelmi vizsgálatot indított el-
lenük, de ezenfölül a vasuti igazgatóság is föl-
jelentette őket.

— (A Duna áldozata.) Andok Má-
ria, Andok Pál dunaszekcsői lakosnak 5 éves

leánya a szintén 5 esztendőes Hajas Máriával,
kis korsóval a kezében a Dunára ment vizet
hozni. Andok Mária egy talpfára ült és a lá-
bát mosta. Egyszerre elvesztette az egyensúlyt
s a Dunába esett, hol nyomtalanul eltűnt a
hullámokban. Holttestét másnap fogták ki.

A „Turul“ cigaretta hüvely leg-
finomabb valamennyi gyártmány között,
az egészségre nem ártalmas. Különleges-
sége, hogy a cigaretta egyszer
meggyújtva, minden szívás
nélkül is egyenletesen végig
ég, teljesen szagtalan és tiszta anyagánál
fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden
jobb kereskedésben.

Pécselt

Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,
postán bérmentve küldve

2000 drb	7 korona
5000 „	15 „

Művészet, irodalom.

○ Stúárt Mária. Ifjúsági előadás volt
tegnap leszállított helyárrakkal. Az előadásról

jobb szeretnénk nem írni, oly botrányos volt,
Vágón kívül egy szereplő sem tudta tisztessé-
gesen a szerepét, kivéve Dellit s Füredit
kiknek csak néhány szavuk volt s így ter-
mészetesen alakításról szó sem lehet. Színé-
szeink is nagyon jól tudják, hogy a kreálás-
hoz mindenekelőtt az szükséges, hogy szere-
peiket kitűnően tudják, hogy ne legyenek
kénytelenek folytonosan a memóriával küzde-
ni s a sugóra hallgatni. Tegnap pedig úgy vol-
tak elkészülve s azért esett aztán meg az,
hogy rövid szünetek szaggatták meg a heves
jeleneteket s önmagukat a szereplők mosoly
tárgyává tették ezáltal, belevágtak egymás
szavába, kétszer-háromszor elmondták ugyan-
azt, sőt elmondta egyik a másik mondóká-
ját néhányszor. Ez valóban nem járja. —
Ugy látszik, ha leszállított helyárrak mellett
játszik a társulat, akkor azt képzei, hogy mu-
csai publikumnak játszik. Pedig kár, nagy kár
azt a közönséget oly kevésbe venni. A szerep
nem tudáson kívül jellemezte az egész előa-
dást a szögletesség. Oly idegenül mozogtak
valamennyien a színpadon, mintha valami mű-
kedve csoportot láttunk volna magunk előtt,
kik először állnak színpadon. Senkiben sem
dolgozott tegnap este az ambíció, unott volt
valamennyi, mintha már valamennyien a va-
csora után vágyódtak volna. Ennyit röviden
általában, menjünk a részletekre. Jesszensky
Irénn volt Stúárt Mária, a főhősnő. Hogy ne-
hol neki sem jutott eszébe a mondókája, az
a fennebbiek után természetes, a hol meg
tudta, ott aztán nagy örömeiben úgy elmondta,
hogy alig lehetett belőle egy-két szót érteni,
mint például abban a leghatásosabb jelenetben
is, mikor Anglia királynőjével találkozik. Egyéb-
ként voltak szép jelenetei is, melyekért meg
is tapsolták. Ágh Ilona angol királynénak volt
felöltözve, de játékában Erzsébetre nem lehe-
tett ráismerni. Erzsébet minden büszkesége és

néz s így aztán sok pénzért rá nem lehetne venni Sán-
dort, hogy megigyeék egy fél pohár bort; úgy látszik, a
szép felesége csókját mégis édesebbnek tudja, mint a bort.

*

Kelemen Jenő báró esküvője után a csudaszép Leo-
nával azonnal megkezdé azt a tourné-ét, mely nekik
százhatvanezer dollárt hozand be. Jenő fáradhatlan volt
impresszárió szerepében, úgy, hogy az élelmes amerikai,
ki tényleg az impresszárió volt, mosolyogva hagyta Jenőt,
hisz így ő neki nem volt dolga. Jenő elegáns angol ki-
ejtése sokat lendített üzletükön, mivel egy lap sem mu-
lasztotta el Kelemen báró eme jeles tulajdonságáról meg-
emlékezni. Másfél évig tartott a körutazás, mely alka-
lommal egész Amerikát, illetve az Egyesült-Államokat
beutazták; az üzlet a vállalkozó teljes meglegedésével
záródott, mi arra ösztökölte Mister Smidht, hogy egy
újabb ajánlattal álljon elő Braziliát illetőleg; mely aján-
latot azonban Kelemenék nem fogadták el. Mister Smidht
végre kétezer dollárra licitálta önmagát, melyet most már
Leona elfogadott. Kétszáz előadásra vállalkozott Leona,
így tehát a művészi körut bevégezéssel, leszámítva az
élelmezési s ruházati költségeket, négyszázezer dollár jut
a százhatvan dollár mellé.

— Még ezt az utat megteszszük, akkor nyuga-
lomba megyünk és veszünk magunknak valahol egy bir-
tokot, melylyel aztán te gazdálkodol; akkor majd én
nyugszom. Ugy-e jó lesz, édes, szép férjem?

— Nagyon jó lesz drágám; csupan azért ellenkez-
tem, mivel azt hiszem, hogy nagyon megerőltetted ma-
gadat.

— Oh, bárcsak megerőltetésembe kerülne, hogy így
egy kis-sé szenvednék érette; de így oly könnyen jutot-
tam hozzád, hogy attól félek, hogy e túlnagy boldogsá-
gomat még valami veszélyeztetni fogja.

— Nem kell félned édes Leonám! Hisz jól tudod,
hogy te vagy mindenem e világon.

— Igen, igen, most — azonban csak visszatérünk
Európába egyszer s akkor — látod én mindig szeretve,
általad szeretve óhajtom tudni magamat.

Visszatérni Európába! Ez volt Jenő vágya, ez volt
titkos óhaja; de sóvárgó vágyát soh'sem közölte senki-
vel, még imádott nejével sem. Midőn négy év után végig-
játszotta Leona Amerika összes színpadjain drámáit,
melynek ő reá eső részét magyar nyelven szavalta, mig
az amerikai kollegák egész nyugodtan angolul adták sze-
repőket; mondom, midőn a körutazás Braziliában is véget
ért és a Kelemen-pár Rio de Janeiroban telepedett le,
vette kezdetét Braziliában az a belső ferrongás, mely
csakhamar Don Pedro császár elűzésével nyert befejezést.
Az állami javak, melyek az udvaroncok és hasonló ke-
gyencek birtokában valának, az ideiglenes kormány által
bevonattak és szabad polgároknak adattak bérbe, vagy
adattak el örökáron. Jenő a Rio de Janeiroban székelő
osztrák-magyar követ, Sicherheim Arnold lovag ismeret-
sége révén majdnem ingyen, közel a fővároshoz, a leg-
szebb és legnagyobb uradalmat vette meg örökáron.
Másnap, hogy köztudomásu lett, hogy Jenő báró a Puorta
Viktort megvette, egy részvénytársaság felajánlott neki
a birtokért kerek két milliót. Az okos Leona, tartván
attól, hogy egy esetleges ellenforradalom szerencsés felül-

gőgje mellett is félt Máriától s ingatag, szeszélyes nő volt. — Ő is csak elmondta szerepét, de érzelmét és értelmét nem vitt a szavakba. — *Rajs* Ödönt már láttuk jobban is játszani. *Vágó* ugyszólván kivált a többi közül, szinte örültünk, mikor beszélni kezdett, legalább hallottunk egy megfelelően kiejtett mondatot. — Csodáljuk, hogy a többiek közönye nem tudta kihozni szerepéből. Cecil Vilmost *Nagy Dezsőnek* kellett volna személyesítenie. — Örültünk volna azonban, ha legalább két-három mondatot tudott volna a szerepéből. Ha egy kardalosnak adják ezt a szerepet, talán az jobban megfelelt volna neki. *Szacsavayt* is cserben hagyta néha az emlékezete s ilyenkor nagyon lehült, lehetett rajta észrevenni s teljesen elejtette azt az egy-két jelenetet. Jót bizony tegnap este nem adott s ha nem láttuk volna már egy-két sikerült alakítását, azt hinnők, a tegnapi előadás után, hogy nincs tehetsége. *Kiss* nagyobb szerephez jutott, mint *Delli*, vagy *Füredi*, tönkre is tette azt a szerepet úgy, hogy jobban tán nem is lehetett volna. *Nagy Vilma* — dicséret érte — *Kennedy* Hanna szerepében megállta helyét. Lehetne erről az előadásról még sokat írni, de jót nem igen, azért inkább elhallgatunk. Szegény Schiller, ha tudta volna, hogy majd egy színpadon így pocskéká teszik az ő *Stuárt* Máriáját, dehogy is írta volna meg. Minthogy azonban szerencsétlenségére megírta, bizonyosan megfordult tegnap este sirjában... Annyi kegyelettel lehetnének iránta, hogy még egyszer eljátszanák így, de a publikum kizárásával, legalább visszafordulna szegény rendes helyére s nyugodnék tovább. (C.)

○ **New-York szépe.** Erre a bájos zenéjü, a fővárosban óriási feltűnést keltett, nagy operettére készül most színházunk operette személyzete. A darabhoz teljesen új díszleteket festenek, hogy kiállításra minél fényesebb legyen. A »New York szépe« című operettben, *Csurgay* Adéllal az élén, az egész operette személyzet részt vesz, mely már a tegnapi napon megkezdte a próbát.

Folyószám 19. Idénybérlet 19. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, október 17-én.

Eleven ördög.

Operette 3 felvonásban. Irta: Konti I.

Személyek:

Herceg	Vágó Béla
Hercegné	Veszpréminé
Vikomt	Gergely
Despeicres	Nádassy
Tibul	Kozma
Pomponius	Némelh
Margot	Nagy Vilma
Marianna	Szekula
Grevin	Delli Lajos
Hermin	Szirmay

Holnapután, csütörtökön, október 18-án.

Az »Uránia« magyar tudományos színház előadása:

Spanyolország.

Irta: Pekár Gyula.

○ **Cimbalmozók figyelmébe.** A Cimbalom Szalon II. évfolyam 11. és 12-ik füzetét ismét szép és szórakoztató dolgot nyújt előfizetőinek s annak előfizetését ószintén ajánljuk minden cimbalmozónak. A 11-ik füzet tartalma: 1. Fényes csillag. 2. A ki a babáját igazán szereti. 3. Durbinos sógor nótája. 4. Nem vagyok szép, csak a szemem fekete. 5. Nincsen annyi tenger csillag. 6. A faluban a legarvább én vagyok. 7. Sulyom Peti hegedűje. A 12-ik füzet tartalma: 1. Csaplárosné adjon bort. 2. Már új kecskén. 3. Korhely nóta. 4. Kerek ez a zsemle. 5. Huzd rá te cigány. 6. Szomszédunkba' van egy kis lány és 7. Te kedves szem, te szép csillag. A Cimbalom Szalon előfizetési ára negyedévenként 3 korona, egyes szám ára 1 korona 20 fillér. Előfizetni lehet legcélszerűbben postautalványon a Cimbalom Szalon kiadóhivatalában, Budapest, Károly-körút 8. szám.

○ **Kerékpáros nóta.** Már van ilyen nóta is. A zenéje is mihamar el fog terjedni. Az egyik versszaka így hangzik:

Végig a Király-utcán,
Biciklizik egy kis lány,
Oly sebesen megyen rajta, mint a szél.
Utána egy legény,
Alig bírja szegény;
Szíve szorul, arcára a bánat kél.
Megállj, megállj hamis,
Mindegy nekem így is;
Addig, addig kergetlek én tégedet,
A míg el nem érlek,
A míg el nem fogom
Azt a pici pajzánkodó szívedet.

Törvénykezés.

Esküdtek kisorsolása.

Pécs, 1900. október 16.

Ma délelőtt a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa *Hardy* Sándor, kir. törvényszéki elnök elnöklése alatt kisorsolta a negyedik ülészakra az esküdteket. A kisorsolásnál jelen voltak *Simon* József dr., *Finkei* Pál, törvényszéki bírók, *Csánk* Dezső dr. törvényszéki aljegyző; az ügyészség részéről *Déván* Ottó s az ügyvédi kamara részéről *Jobast* László dr. ügyvéd. Az esküdtszéki tárgyalások a negyedik ülészakban november hó 5-én kezdődnek meg.

Kisorsoltattak a főljástromból:

Dacmf Imre, lak-ereskedő.
Póth Gábor, kereskedő
Benkovics István hentes.
Gadó Antal, földműves.
Járányi István, babos.
Graumann Gusztáv, mészáros
Hippan Lajos, cipész.
Papp Ferenc, földműves.
Gianone Virgil, banyagondnok, Bányatelep.

Lieber György dr. ügyvéd.*Lówy* Ede, kereskedő.*Lang* Jakab, kereskedő.

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ékszerész- és órás ipar.

ENGESZER Miklós Pécsen, Király-utca 6. Órás, ékszerész és ezüst-árak kereskedése és raktára.**WALLA** Ferenc Pécsen, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Órás és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatár-kereskedés.

KERDL Lajos ezelőtt Berec Károly fűszer, bor, thea, rum, ásványvíz- és csemege-kereskedése Pécsen, Király-utca 6. szám.**LEHNER** Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyvíz- és terménykereskedése Pécsen, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.

Fényképészet.

MARTON István fényképész Pécsen. Műterem Ferenciek-utca 21.

Bádogos ipar.

ROMEISZ György Pécsen. Bádogos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 2.

Divat- és rövidáru.

ANGYAL Samu Pécsen, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás uri-, női-, divat- és rövidáru szakban.**LEGUJABB** látképes levelezőlapok, rövid-, diszmű-, norinbergi és rőfös-árak legolcsóbban a Fecskénél. **Schwarz** Zsigmond Pécs, Király-utca 47.

Kőfaragó ipar.

SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécsen, vásártér.

Ruházati ipar.

WINTER Károly Pécsen, Király-utca 2/1. Uri divat szabó.**KESZ** férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécsen, Király-utca, városház-épület.

Vízvezeték-szerelők.

ROMEISZ és Mestríts Pécs, Sörház-utca.

Kefekötő ipar.

HOLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Élelmezés.

COPF János sütődjéje Pécsen, Kossuth Lajos-u. 18.**DONNER** József lisztkereskedő Pécsen, Kossuth Lajos-utca 10.

Lakatos ipar.

MESTRITS Jenő Pécsen, Király-utca 38. Épület- és műlakatos. Specialista rácsmunkákban.

Mulatóhelyek.

AZ »OTTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken Ifj. Kórodi Gyula, kedden és szombaton Rác Gusztó és Somogyi Zsigmond zenekara működik.**BEDŐ**-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Gusztó és Farkas Sándor zeneestélye.**ROYAL** kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.**DOLLINGER** András. Hétfejedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Diszkertészet.

NOWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécsen, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Asztalos ipar.

DINESZ György épület- és bútor-asztalos Pécsen, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott bútorraktár.**STEINER** Gyula épület- és bútorasztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Kárpitos és disztő.

LEDERER M. jó hírnevű és szolid kárpitos üzletében szereshető csak be legjobban a legdivatosabb kárpitos munka.

Házhelyek.

SZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladók, Bővebbet Munkácsy-utca 20. sz. alatt.

Rozmann András, mészáros.
 Dunda Ferenc, szatócs.
 Csigó János, ügyvéd.
 Zsolnay Imre, kereskedő.
 Asztalos György, szatócs.
 Horváth Antal, ügyvéd.
 Ruepprecht István, harangöntő.
 Fischer Lipót, szállító.
 Id. Petrovics István, mészáros.
 Horváth György Kokán, földbirtokos.
 Romeisz György, bádógos.
 Lakics Gyula, vállalkozó.
 Razgha Gyula, gazdatiszt.
 Stajevics János, földbirtokos, Mohács.
 Ifj. Bradics András, földműves.
 Horváth Béla, hentes.
 Klein Ádám, asztalos.
 Orf Gáspár, cipész.

Helyettes esküdekké sorsoltattak:

Dimitrovics Eutin, kereskedő, Siklós.
 Speier Miksa, kereskedő, B.-Sellye.
 Sperl Vilmos, kereskedő.
 Steiner Nep. János, kereskedő, Mohács.
 Visy Lajos, közjegyző, Mohács.
 Feuerstein János, kereskedő, Mágocs.
 Thurn István, órás.
 Bence István földműves, Cserkut.
 Vigan Ferenc, kályhás.
 Kelemen Lajos korcsmáros, B.-Sellye.

TÁVIRATOK.

— **A király itthon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gödöllőre, hol a király naponként vadászattal tölti szabad idejét, a napokban várják *Mária-Valéria és Gizella* főhercegnők érkezését, kiket a király rövid szeszorra meghívott. A főhercegnők részére a lakosztályt már berendezték.

— **Erkel Sándor a ravatalon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Erkel Sándornak, az Opera zenekari igazgatójának holttestét ma délelőtt vasuton Békés-Csabáról Budapestre vitték. A ravatalt az Opera előcsarnokában már felállították, telve délszaki növényekkel és temérdek koszorúval. Holnap délután temetik.

— **József főherceg Fiumében.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Alesutbi távirat szerint József főherceg teljes felgyógyulása után családjával téli tartózkodásra Fiuméba utazik.

— **A kalocsai érsek Rómában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Császka György, kalocsai érsek, kíséretével Romába utazott, hol a pápa elé vonuló bácskai zarándokokhoz csatlakozik.

— **Milán Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milán király ma reggel a kolozsvári vonattal Budapestre érkezett és a Hungáriában szállt meg. Milán néhány napig marad Budapesten.

— **Havazás Iglón.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Iglóról jelentik, hogy ott hajnal óta szakadatlanul havazik; a várost és környékét vastag hólepel borítja.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kantonból jelentik, hogy *Surjacen* bevette a keleti folyó partján levő Knisar várost. Most bekeríteni készül Knicsau várost, a prefek-

tura székhelyét. Egy kantoni császári sereg nagy vereséget szenvedett. Szamcseuba folyton érkeznek khinai csapatok.

A diplomáciai kar tagjai tegnap Tiencsinben értekezletet tartottak, melyen egyhangulag elfogadták *Delcassé* francia külügyminiszter ismert javaslatát.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

HERCEGH JÁNOS mű-esztergályos

Pécs, Király-utca 45.

Ajánlja magát minden e szakmabeli rendelések javítások olcsó és pontos elkészítésére.

Egy jó családból való fiu

könyvkötő-tanoncnak

felvétetik. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Gazdáknak fontos

tudni, hogy üszög ellen gabnájukat **Du-puy-féle magcsávázóval** védhetik.

Főraktár Pécsen:

Spitzer Jakab cégnél
 (Pálya-utca 3.)

a hol egyszersmint

heremagvak

legmagasabb napi áron vásároltatnak.

V. 387/2. sz.

1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Fünfhaus I. bécsi cs. kir. törvényszék 1900. évi A. I. 590/3. számú végzése következtében Weisenstein Simon bécsi lakos javára Kreisler Sándor szentgáli lakos ellen 96 kor. s jár. erejéig 1900. évi szept. hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 780 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bolti állványok, pult és butor, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentlőrinci kir. járásbíró 1900. évi V. 387/3. számú végzése folytán 96 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi június hó 6. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 15 kor. 06 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Szentgálon leendő eszközzésére 1900. évi október hó 20-ik napjának délutáni 2 órája** határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra

kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentlőrincen, 1900. évi október hó 3. napján.

Könczey,

kir. bírósági végrehajtó.

6940. sz.

tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Simon Jánosné keői lakos végrehajtónak, Nagy János keői lakos végrehajtást szenvedett ellen 12 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Keő községben a 179. sz. betétben felvett a volt + 357/59 hrsz. ingatlanok megfelelő 346/1-2 hrsz. ingatlanra 711 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi december hó 21. napján délelőtt 10 órakor Keő községben a bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 71 korona 10 fillért készpénzben, ugy az 1881: 60. t.-cikk 42-ik §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-a kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi augusztus hó 10-én.

Székács,

kir. albiró.

7126. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Räder Henrik mohácsi lakos végrehajtónak Druskovics Jovo lipovai lakos végrehajtást szenvedett ellen 2000 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Lipova községben a 67. sz. betétben felvett A. I. 1-4 sorsz. urbéri birtokra 1731 kor. becsárban, A. II. 1-6 sorsz. urbéri birtokra 1421 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi december hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Lipova községben a bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 173 kor. 10 fill. 142 kor. 10 fill. készpénzben, vagy az 1881. é. 60. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. I. M rendeletben kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi augusztus hó 25-én.

Székács,

kir. albiró.